DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU OLKUSKIEGO.

Nr. 12. Olkusz, dnia 15. listopada 1917. Rok 3.

83.

Zmiany osobiste.

Major Adam na Wielkim Rozwadowie Rozwadowski, 13 p. ułanów, c. i k. Szambelan, dotychczasowy zastępca komendanta powiatu Olkuskiego przeniesiony został do Sekcyi gospodarczej c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie jako zastępca szefa Sekcyi gospodarczej i komisarz rządowy przy Polskiej Centrali zbożowej; na jego miejsce przydzielono majora Maryana Burzmińskiego, obecnie referenta gospodarczego przy c. i k. Komendzie rejonu przemysłowego Dąbrowa-Olkusz.

84.

Amnestya.

Z powodu powołania do życia Rady Regencyjnej opuszczam w drodze łaski karę tym osobom, które do dnia dzisiejszego prawomocnie przez sądy cywilne jako też przez władze policyjne i administracyjne zasądzone zostały na karę pozbawienia wolności do trzech miesięcy, na grzywnę do 1500 kor. albo też łącznie na karę zamknięcia i na grzywnę w wymienionych granicach, o ile tej kary jeszcze nie odpokutowały lub grzywny nie zapłaciły.

To darowanie kary nie odnosi się jednak do osób, które zasądzone zostały za podbijanie cen, za pokątny handel, albo za przemytnictwo.

Sądy wojskowe i cywilne oraz władze administracyjne wzywa się nadto, aby przedstawiły właściwej władzy wnioski o darowanie kary, względnie jej złagodzenie takim osobom stanu cywilnego, które nie są objęte ogólnem ułaskawieniem, jednakże są godne łaski. Odnosi się to przedewszystkiem do przestępstw natury politycznej, a w szczególności do przestępstw tego rodzaju popełnionych słowami.

Odnośnie do osób zasądzonych przez sądy wojskowe prawo łaski także w tych wypadkach wykonywać będą właściwi komendanci.

Lublin, dnia 27. października 1917 r.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

85.

Ukaranie sołtysów.

Józef Kemona, sołtys wsi Trzyciąż i Józef Dybich, sołtys z Jangrota, zostali ukarani przez c. i k. Komendę powiatową orzeczeniem Nr. 26047/26056 z dnia 16. pa-

ździernika 1917 grzywnami po 2000 K. za niedostawienie własnych koni, oraz koni innych mieszkańców wsi przed komisyę klasyfikacyjną. Poza grzywną ukarano winnych sołtysów złożeniem z urzędu. Rozporządzenie niniejsze należy ogłosić natychmiast we wszystkich miejscowościach do gminy przynależnych w sposób w miejscu przyjęty.

86.

F. A. Nr. 4755/1917.

Ogłoszenie

w sprawie należytości stemplowych.

Zmiana z powodu zniżenia kursu rubla na 2 K. 40 h.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 15. października 1917 F. A. Nr. 159.274/17, podaje się do powszechnej wiadomości co następuje:

Kurs przerachowania rubla został rozporządzeniem Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego Qu. Nr. 156701 z dnia 16. września 1917 ustalony na kwotę 2 K. 40 h.

Z powodu tej zmiany ulegają zmniejszeniu ustalone w walucie rublowej należytości stemplowe, uiszczane zapomocą przedrukowanych bośniacko-hercegowińskich marek stemplowych opiewających na walutę koronową.

Te zmniejszone należytości stemplowe mogą być uiszczone zapomocą już istniejących przedrukowanych bośniacko-hercegowińskich marek stemplowych w następujący sposób, a mianowicie:

5 kop.	= 12 h.	= 10 h.	+ 1 h.	+ 1 h.		
10 »	= 24 »	= 14 »	+ 10 »			
15 »	= 36 »	= 25 »	+ 10 »	+ 1 »		
20 »	= 48 »	= 25 »	+ 13 »	+ 10 »		
1 Rubel	= 2 K. 40 h.	= 2 K.	+ 40 h.			
2 »	= 4 » 80 »	= 2 »	+ 2 K.	+ 50 h.	+ 30 h.	
4 »	= 9 » 60 »	= 5 »	+ 2 »	+ 2 K.	+ 50 K.	+ 10 h.

Olkusz, dnia 24. października 1917.

87.

Nr. 28.501/17/V. A.

Nieuprawnione noszenie mundurów Legionów polskich.

C. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w Polsce rozporządzeniem z d. 5. listopada 1917 A. Nr. 164.170/17 zarządziło co następuje:

Wszyscy Legioniści uwolnieni ze służby wojskowej wskutek choroby, przez Komisyę rozpoznawczą, lub z jakiegokolwiebądź innego powodu, mają wyłącznie nosić ubranie cywilne i zakazuje się osobom wyżej wymienionym noszenia uniformu Legionów Polskich.

Przekroczenia tego zakazu będą karane na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. sierpnia 1915 Nr. 30, Dz. rozp. grzywną do 2000 K. lub aresztem aż do sześciu miesięcy.

88.

Nr. 26.881/11/V. A.

Ogłoszenie

o wycofaniu z obiegu banknotów po 50 koron z datą 2. stycznia 1902.

Będące obecnie w obiegu bilety bankowe 50-koronowe z datą 2. stycznia 1902 roku wycofuje się z obiegu.

C. k. Rząd austryacki i król.-węg. w porozumieniu z Radą generalną Banku austryacko-węgierskiego wydały w tym względzie następujące zarządzenia:

Banknoty 50-koronowe z datą 2. stycznia 1902 r. będące obecnie w obiegu należy przedłożyć do dnia 31. lipca 1919 r. w zakładach głównych lub we filiach Banku austryacko-węgierskiego przy zapłatach lub do wymiany. Dzień 31. lipca 1919 r. stanowi ostateczny termin dla wycofania tych banknotów z obiegu.

Od tego dnia począwszy zakłady Banku austryacko-węgierskiego będą je przyjmowały jedynie tylko w drodze wymiany.

Po dniu 31. lipca 1925 roku ustanie obowiązek Banku austryacko-węgierskiego do wykupna lub wymiany biletów bankowych po 50 koron z datą 2. stycznia 1902 r. (art. 89 statutów).

89.

L. A. Nr. 2404.
W. S. Nr. 84951/17.

Zarządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917 r., dotyczącego zajęcia siana.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 58 w sprawie Krajowej Rady Gospodarczej, oraz z dnia 3. lipca 1917 r., Dz. rozp. Nr. 60 w sprawie zajęcia siana, zarządza się co następuje:

I. Normy spożycia.

Jako najwyższą normę spożycia siana ustanawia się:

a) dla koni powyżej lat dwóch i bydła rogatego powyżej sześciu miesięcy 10 q siana na sztukę i rok, zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów);

b) dla koni poniżej lat dwóch i bydła rogatego poniżej sześciu miesięcy 5 q na sztukę i rok, zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów).

Norma liczoną jest przy koniach od dnia 1. sierpnia 1917 do dnia 31. lipca 1918, przy bydle rogatem od dnia 15. września 1917 do dnia 15. maja 1918.

Jednocześnie zarządza się cofnięcie normy przejściowej, ustalonej zarządzeniem J. G. W. z dnia 12. sierpnia 1917 M. G. G. W. S. Nr. 80853.

II. Reguły handlowe P. C. P.

a) Odbiór zajętej paszy.

P. C. P. przeprowadza odbiór i odstawę zajętego siana przez 2 Biura zakupu siana dla c. i k. austr.-węg. okupacyi, z których działalność jednego obejmuje powiaty z lewej, drugiego zaś z prawej strony Wisły położone. Biura zakupu paszy działają w imieniu P. C. P. jako jej agenci jeneralni i ustanawiają na każdy powiat swoich zastępców powiatowych, legitymowanych przez P. C. P.

Zastępca powiatowy ma przed rozpoczęciem swych czynności handlowych przedłożyć legitymacyę do zaawizowania tej Komendzie powiatowej, w której obrębie ma jako zastępca działać.

Pomocnicy zastępców powiatowych są legitymowani na wniosek danego zastępcy powiatowego, zatwierdzony przez Dyrekcyę P. C. P., przez odnośne Komendy powiatowe. Wszelkie legitymacye dla zakupu, względnie odbioru siana, wystawione przez inne władze, tracą temsamem swą ważność.

b) Kontrola.

Kontrolę nad działalnością Biura zakupu wykonuje P. C. P. przez stale podróżujących inspektorów. Inspektorzy P. C. P. otrzymują legitymacye, wystawione przez P. C. P., a wizowane przez Centralę dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, uprawniające ich do wykonywania swych czynności na całym obszarze c. i k. okupacyi austr.-węg.

c) Odstawa siana do miejsca prasowania, względnie odbioru P. C. P.

Producent obowiązany jest odstawić własnym kosztem siano do miejsca wskazanego przez P. C. P., względnie tejże zastępców lub agentów jako miejsca prasowania, względnie odbioru nie dalej jednakowoż jak na odległość 3 km. od miejsca produkcyi, względnie przechowania siana.

W razie odmowy ze strony producenta uskutecznienia tej dostawy własnymi lub na własny koszt najętymi furmankami, należy zastosować zarządzenia przymusowe w § 8 rozp. z dnia 3. lipca 1917 i ewentualne koszta przewozu obliczone po 30 hal. za każdy cetnar metr. i kilometr odciągnąć od ceny.

d) Odstawa do stacyi kolei załadowczych.

Przeprowadzać ma biuro zakupu paszy z reguły furmankami, najętemi w drodze dobrowolnej umowy między biurem a posiadaczami furmanek. W razie gdyby biuro zakupu paszy nie było w możności w ten sposób dostać potrzebnej ilości furmanek, winien się zwrócić zastępca powiatowy tegoż do c. i k. Komendy powiatowej, która zarządzi przymusowo dostarczenie podwód za wynagrodzeniem ze strony Biura po 30 h. za cetnar i kilometr.

III. Zaopatrzenie nieproducentów.

Nieproducenci tak rolnicy jak i nierolnicy potrzebujący zaopatrzenia w siano, winni zgłosić swe zapotrzebowanie obliczone na podstawie normy spożycia najdalej do dnia 31 października 1917.

Zgłoszenie ma zawierać:

1) Imię i nazwisko właściciela (posiadacza) koni, względnie bydła potrzebującego zaopatrzenia;

2) miejscowość, w której właściciel (posiadacz) mieszka, względnie konie i bydło potrzebujące zaopatrzenia się znajdują;

3) ilość sztuk wymagających zaopatrzenia, przyczem osobno podaną ma być ilość koni powyżej lat dwóch i bydło rogate powyżej sześciu miesięcy, osobno zaś ilość źrebiąt i cieląt;

4) ilość siana potrzebnego do wyżywienia powyższego inwentarza, obliczona na podstawie normy;

5) ilość siana własnej produkcyi, którą rozporządza właściciel inwentarza.

Zgłoszenie następuje:

a) we wsiach i małych miasteczkach na ręce naczelnika gminy;

b) w większych miastach na ręce Magistratu danego miasta;

c) w centrach przemysłowych, względnie kopalniach na ręce c. i k. Komendy powiatowej.

Naczelnicy gmin i magistraty sprawdzają czy podane w zgłoszeniach ilości bydła i koni jak również zapotrzebowania siana są prawdziwe i wystawiają na podstawie tychże, karty uprawniające do odbioru siana.

Wzory kart na siano układa odnośna Komenda powiatowa i obdziela niemi naczelników gmin i magistraty.

Koszta druku, względnie litografii i wystawienia karty, ponosi strona otrzymująca kartę.

Wypełnione karty te wraz z sumarycznem zestawieniem prześlą gminy i magistraty najdalej do dnia 15. listopada 1917 odnośnej c. i k. Komendzie powiatowej.

C. i k. Komenda powiatowa po zasięgnięciu opinii Komisyi Nadzorczej powiatowej ustala definitywnie wysokość zapotrzebowania dla powiatu, wizuje przedłożone karty na siano, względnie przy zgłoszeniach zapotrzebowania kopalni i centrów przemysłowych wystawia takowe i zwraca je naczelnikom gmin, względnie magistratom celem doręczenia ich uprawnionym do zaopatrzenia.

Sumaryczny wykaz przesyła zastępcy powiatowemu Biuro zakupu z poleceniem pokrycia zapotrzebowania.

Pokrycie zapotrzebowania przez Biuro zakupu paszy następuje:

a) we wsiach i mniejszych miasteczkach przez udzielenie ze strony zastępcy powiatowego Biura zakupu posiadaczom kart na siano pozwolenia na odbiór danych ilości od producentów we wskazanej, o ile możności tejsamej lub najbliżej położonej gminie po cenie odbioru rozporządzeniem zajęcia ustalonej;

b) w miastach i centrach przemysłowych, względnie okolicach potrzebujących dowozu siana z dalszych stron przez dostawienia siana ze strony Biura zakupu. Dostawione siano rozdzielonem zostaje pomiędzy uprawnionych do zaopatrzenia za przedłożeniem przez c. i k. Komendę powiatową wizowanych kart na siano, na których każdorazowo wydawana ilość siana ma być uwidocznioną.

Rozdział następuje albo ze strony Biura zakupu w drodze drobnej sprzedaży, ze specyalnie na ten cel urządzonych i prowadzonych składów, albo przez Wydział aprowizacyjny miejski stosownie do porozumienia się między Biurem zakupu paszy a odnośnym Wydziałem Aprowizacyjnym miejskim.

Biuro zakupu uprawnione jest przy dostawach siana dla aprowizacyi większych miast, centrów przemysłowych i okolic potrzebujących dowozu siana pobierać następujące ceny:

1) W razie drobnej sprzedaży ze składów:

za siano nieprasowane	K. 30.—
za siano prasowane	K. 32.—
za koniczynę nieprasowaną . . .	K. 33.—
za koniczynę prasowaną	K. 35.—

loco magazyn Biura zakupu.

2) W razie dostawy siana ładunkami całowagonowymi czy to wprost do konsumentów czy też do komitetów aprowizacyjnych miejskich:

za siano nieprasowane	K. 25.—
za siano prasowane	K. 27.—
za koniczynę nieprasowaną . . .	K. 28.—
za koniczynę prasowaną	K. 30.—

loco wagon stacyi odbiorczej.

IV. Legitymacye transportowe.

Legitymacye uprawniające do zakupu, względnie odbioru siana, jak również wizowane przez c. i k. Komendę powiatową karty na siano są jednocześnie legitymacyami dla transportu kołowego siana.

Bez legitymacyi transportowej wolno przewozić bez ograniczenia terytoryalnego ilość siana potrzebną na paszę trzydniową dla koni, względnie wołów, które daną ilość wiozą, licząc przy koniach po 3 kg., przy wołach po 4 kg. na sztukę i dzień.

V. Transport koleją i statkiem.

Transport siana kolejami normalno-towarowemi odbywać się może tylko na podstawie frachtów kolejowych zaopatrzonych pieczątką Centrali dla obrotu produktami rolnymi J. G. W. w Lublinie (EVZ d. MGG Lublin) i podpisem porucz. Mochnackiego. Temsamem wszystkie inne frachty nie wyłączając frachtów Centrali dla obrotu produktami rolnymi J. G. W. (EVZ d. MGG) z podpisem Oblt. Redlich, tracą swą ważność.

Transporty kolejkami wązkotorowemi wszelkich rodzai i statkiem (galarami) odbywają się na podstawie legitymacyi uprawniających do zakupu, względnie odbioru siana.

VI. Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonywania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością Biura zakupu paszy, względnie zastępców powiatowych tegoż tak w kierunku dostaw dla Zarządu wojskowego jak również pokrycia zaopatrzenia lokalnego poleci c. i k. Komenda powiatowa Referentowi Rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym.

VII. Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się sprzedać Biuru zakupu paszy zajęte ilości siana — wówczas winien zastępca powiatowy Biura zwrócić się do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

C. i k. Komenda powiatowa po zasięgnięciu w wypadkach, gdzie się o większe ilości rozchodzi opinii Komisyi Nadzorczej powiatowej, rozstrzyga definitywnie o obowiązku oddania danej ilości i zarządza przymusowe odebranie tejże na rzecz Biura zakupu paszy.

Za siano dostarczone w drodze przymusowej winno Biuro zakupu paszy zapłacić producentowi pełną cenę odbioru.

Natomiast traci producent w tym wypadku prawo do premii za zgłoszenie i dodatku za przechowywanie (§ 8 rozp. z dnia 3. lipca 1917).

90.

L. A. Nr. 2522.

Zabezpieczenie dostaw zboża i ziemniaków.

Rozporządzenie z dnia 15. października 1917 r., dotyczące zabezpieczenia dostaw zboża i ziemniaków.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy z Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostają-

cych w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

Artykuł I.

Celem zapewnienia zaopatrzenia ludności w zboże lub ziemniaki w razach potrzeby, jakoteż w celu zapobieżenia by zboża lub ziemniaków nie zużyto w sposób przeciwny ustawom, może Komenda powiatowa:

1) zarządzić, by nadwyżki zboża lub ziemniaków, które producentowi prawomocnie przepisano do oddania (Art. VIII i IX rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917, Nr. 58 Dz. rozp.) oddano przed upływem przepisanych terminów odstawy;

2) zobowiązać właścicieli większych posiadłości w jednym powiecie lub właścicieli mniejszych posiadłości w jednej gminie lub miejscowości, do wspólnego oddania tych nadwyżek, które wszystkim producentom jednej z tych grup prawomocnie do oddania przepisano.

Od tego obowiązku można na wniosek komisyi powiatowej lub gminnej zwolnić poszczególnych producentów, którzy dopełnili obowiązku oddania.

Artykuł II.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

91.

L. A. Nr. 2478.

Odstawa zboża i ziemniaków.

Na mocy obwieszczenia W. J. G. w Lublinie do I. W. S. Nr. 85681/17 zarządza się:

Wyznaczony przez Polską Centralę zbożową kontyngent zboża i ziemniaków musi być bezwarunkowo przez producentów w oznaczonym terminie odstawiony.

Niezastosowanie się do tego rozporządzenia pociągnie za sobą skutki ściągnięcia kontyngentu w drodze przymusowej, w którym to wypadku producentowi przyznaną zostanie tylko połowa ceny odbioru.

92.

L. A. Nr. 2460.

Sprzedaż ziemniaków.

W niektórych gminach producenci sprzedają samowolnie niewykopane jeszcze w polu ziemniaki bądź całemi partyami, bądź też częściowo handlarzom, którzy wykopują następnie ziemniaki na własny koszt i sprzedają je.

Tego rodzaju postępowanie prowadzi do nadużyć i na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie do I. W. S. 85649/17 z dnia 5. października 1917 r. surowo jest wzbronione.

Podaje się przeto jeszcze raz do wiadomości producentów, że ziemniaki wolno im sprzedawać tylko Filii Polskiej Centrali zbożowej, względnie upoważnionym do sprzedaży osobom i organom, a sprzedaż ziemniaków niewykopanych (na polu) nawet w tym wypadku, gdyby odnośny przedsiębiorca zapewniał, że odstawi je upoważnionym do zakupu osobom, nie jest dozwoloną.

Zakaz ten nie odnosi się jednak do wypadków, w których legitymowani zastępcy P. C. Z. pozawierali z producentami kontrakty kupna w tym celu, aby znalazłszy się w trudnem położeniu własnemi siłami kopanie ziemniaków uskutecznić mogli.

Niezastosowanie się do tego rozporządzenia karane będzie sądownie.

93.

L. A. Nr. 2512.

Premie za odstawę ziemniaków.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie do W. S. Nr. 8640, zarządza się:

W celu zachęcenia producentów do odstawy ziemniaków, wyznacza się prócz obowiązującej ceny odbiorczej, t. j. 12 koron za 100 kg., dodatkowo za szybką i dobrowolną odstawę, premię w kwocie 4 koron za każdy odstawiony cetnar metr.

Producenci, którzy przepisanego im kontyngentu nie odstawią, narażeni będą na podstawie rozporządzenia W. J. G. do W. S. 85861 na przymusową odstawę, w którym to wypadku wypłaconą im zostanie tylko połowa ceny odbiorczej.

94.

L. A. Nr. 2312.

Zakupno buraków, kapusty i innych jarzyn.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie do W. S. Nr. 85677/17, zarządza się:

Wydane rozporządzeniem Centrali obrotu płodami rolnemi do l. 32591 postanowienia dotyczące zakupu buraków, dotyczą także wszystkich gatunków jarzyn a to: buraków jadalnych i pastewnych, buraków czerwonych, kalarepy, buraków białych półcukrowych, rzepy, marchwi karoty, żółtej i czerwonej, marchwi pastewnej, kapusty świeżej i kiszonej, cebuli czerwonej i żółtej, ogórków świeżych i kiszonych, oraz pietruszki i selerów.

Do zbioru powyższych gatunków jarzyn upoważnione jest »Konsorcyum zakupu jarzyn dla Okupacyi austr.-węg. w Polsce«.

Konsorcyum to, uprawnione jest za pośrednictwem

legitymowanych zastępców, do zakupu wszystkich powyżej wymienionych gatunków jarzyn i załadowania ich, do czego użyte mają być listy przewozowe zaopatrzone własną ich stampilią, i stampilią Centrali obrotu płodami rolnemi, oraz podpisem porucznika Mochnackiego.

Przewóz koleją zarówno świeżych jarzyn jak i suszonych, oraz kapusty kiszonej i ogórków solonych dozwolony jest wyłącznie tylko osobom uprawnionym przez powyższe Konsorcyum.

Przewóz furmankami jarzyn na własną potrzebę i do celów aprowizacyjnych nie podlega żadnemu ograniczeniu.

Przez granicę wolno przewozić furmankami jarzyny jedynie na podstawie certyfikatów wywozu wystawionych przez Centralę Obrotu towarami w Krakowie.

Wszystkie certyfikaty wywozu wystawione przez Centralę obrotu towarami przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia a znajdujące się jeszcze w obiegu są nieważne i mają być zwrócone c. i k. Komendzie powiatowej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

95.

L. A. Nr. 2756.

Ceny owoców.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie do L. Ap. Nr. 88337, zarządza się:

Odnośnie do obwieszczenia L. A. 2165 z dnia 30. sierpnia 1917 § 5 ustanawia się dla firmy Dichter & Blumenthal w Lublinie za zajęte u producentów owoce, następujące ceny odbiorcze:

Za 1 pud świeżych jabłek . . . . K. 12.—
Za 1 pud świeżych gruszek . . . . . 13.—

Ceny powyższe jako wytyczne, obowiązują hurtowych handlarzy.

96.

Obrót mydłem.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej co następuje:

§ 1.

Upoważnienie.

Przemysłowym wyrobem lub przywozem mydła (mydła wojennego, płynnego, toaletowego), jak również handlem mydła mogą trudnić się jedynie osoby upoważnione do tego przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 2.

Upoważnione korporacye.

Upoważnienia do wyrobu lub przywozu mydła, jak również do handlu mydłem udzielać się będzie poszczególnym związkom lub stowarzyszeniom przemysłowym. Związek lub stowarzyszenie, posiadające upoważnienie może wykonywać swoje uprawnienie przez własnych członków lub przez organa przezeń do tych czynności upełnomocnione. Upoważnienia udzieli się pod warunkiem, że wstąpienie do związku lub stowarzyszenia, wystąpienie zeń i ustanowienie organów upełnomocnionych do prowadzenia przedsiębiorstwa, poddane zostaną nadzorowi c. i k. Zarządu wojskowego, oraz, że odmowa przyjęcia, wykluczenie lub odebranie upoważnienia do prowadzenia przedsiębiorstwa będzie mogło nastąpić tylko za zgodą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 3.

Warunki prowadzenia przedsiębiorstwa.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi właściwości i ceny towaru oraz warunki, pod jakimi osoby upoważnione (§§ 1 i 2) mogą mydło wyrabiać, wprowadzić i sprzedawać.

§ 4.

Nadzór władzy.

Upoważniony związek lub stowarzyszenie obowiązane jest wykazać się każdego czasu, że przestrzega przepisów wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i osobnych warunków ustanowionych przy udzieleniu upoważnienia, i w tym celu prowadzić zapiski co do kupujących, dnia sprzedaży, rodzaju i ilości sprzedanego towaru.

Organa nadzorcze mają prawo każdego czasu wchodzić do lokali przedsiębiorstwa, przeszukiwać je i wglądać do ksiąg handlowych i innych zapisków dotyczących wyrobu lub przywozu mydła, jak również handlu mydłem.

W razie nieprzestrzegania jednego z przepisów wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub którego z warunków, ustanowionych przy udzieleniu upoważnienia, można po jednorazowem upomnieniu odebrać upoważnienie lub zarządzić wykluczenie pojedynczych członków odnośnego związku lub stowarzyszenia, jak również poszczególnych osób upoważnionych do prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 5.

Istniejące uprawnienia przemysłowe.

Istniejące uprawnienia przemysłowe do wyrobu i handlu mydłem pozostają w mocy do 1. września 1917 roku. Od tego czasu począwszy są one zawisłe od przynależności do któregoś ze związków lub stowarzyszeń upoważnionych po myśli § 2.

§ 6.

Istniejące zapasy.

Zapasy mydła przeznaczone do sprzedaży, znajdujące się w obrębie obszaru okupowanego, można do dnia 1. września 1917 r. sprzedawać bez upoważnienia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (§ 1). Po tym terminie musi się zapasy przeznaczone do sprzedaży oddać za zapłatą ustalonego wynagrodzenia (§ 3) w miejscach odbioru wyznaczonych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile nie podpadają pod surowszą karę, karane przez Komendę powiatową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. W razie powtórnego przekroczenia można obok kary aresztu orzec także karę pieniężną w oznaczonym wymiarze.

Obok kary można orzec konfiskatę surowców, półfabrykatów i towarów, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

W razie niedozwolonego wyrobu można orzec przepadek urządzenia zakładu przemysłowego.

§ 8.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jeneral-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

97.

L. 28217.

Koncesye na handel skórą.

Rozporządzeniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Polsce Nr. 124 z dnia 10. grudnia 1916 zarządzono, że od dnia 1. stycznia 1917, patenty upoważniające do handlu skórą tylko tym osobom wydane być mogą, które zdołają wykazać przez przedłożenie ważnego patentu z czasu rządów rosyjskich, upoważniającego do wyłącznego handlu skórą, że już w czasie rządów rosyjskich trudniły się wyłącznie handlem skórą.

Ponieważ obecnie pomnożenie — już i tak stosunkowo do istniejących zapasów skór — nadmiernie wielkiej liczby handlarzy skórą nie jest wskazanem, zarządza c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe na podstawie punktu 3 § 7 rozp. Nr. 61 z 4. lipca 1917, że w przyszłym roku 1918 świadectwa zawodowe dla handlu skórą tylko tym osobom wydawane być mogą, które są w posiadaniu ważnego świadectwa do tego handlu na rok 1917.

98.

Nr. 26.850/17/V. A.

Świadectwa lekarskie do podróży na kolejach niemieckich.

C. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w Polsce rozporządzeniem z dnia 19. października 1917 L. D. 157.273/17, podaje do wiadomości następujące zawiadomienie niemieckiej Jeneralnej Dyrekcyi kolei wojskowych w Warszawie:

Osobom cywilnym jest używanie pociągów pospiesznych i wagonów z wyścielanemi siedzeniami na kolejach niemieckich należących do Zarządu wojskowego w okupowanym obszarze Polski tylko wówczas dozwolone, jeżeli się wykażą poświadczeniem zdrowia wystawionem przez lekarza wojskowego lub przez niemieckiego lekarza cywilnego. Poświadczenie takie może być wystawione na przeciąg dni trzech. lub na jeden miesiąc kalendarzowy.

C. i k. Komendant powiatu:

Pułkownik GOTTFRIED hrabia CLAM MARTINIC w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.